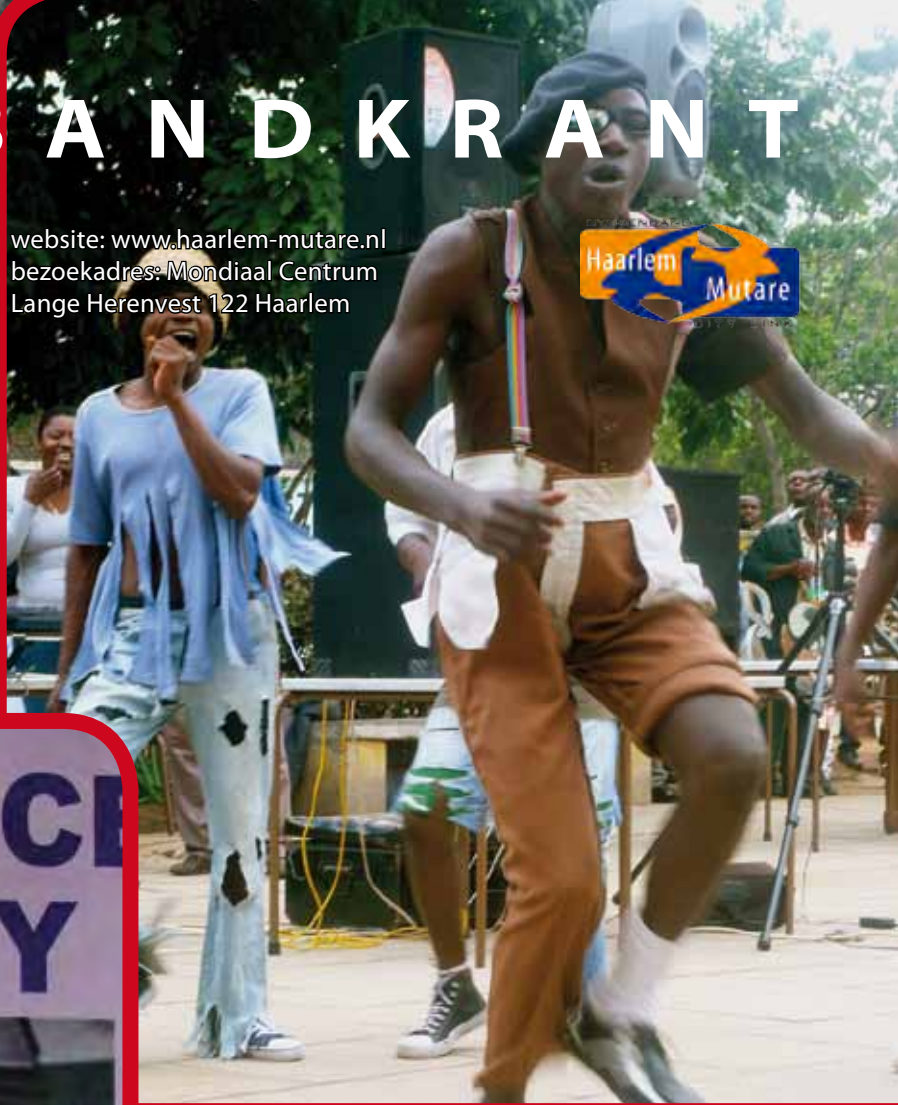

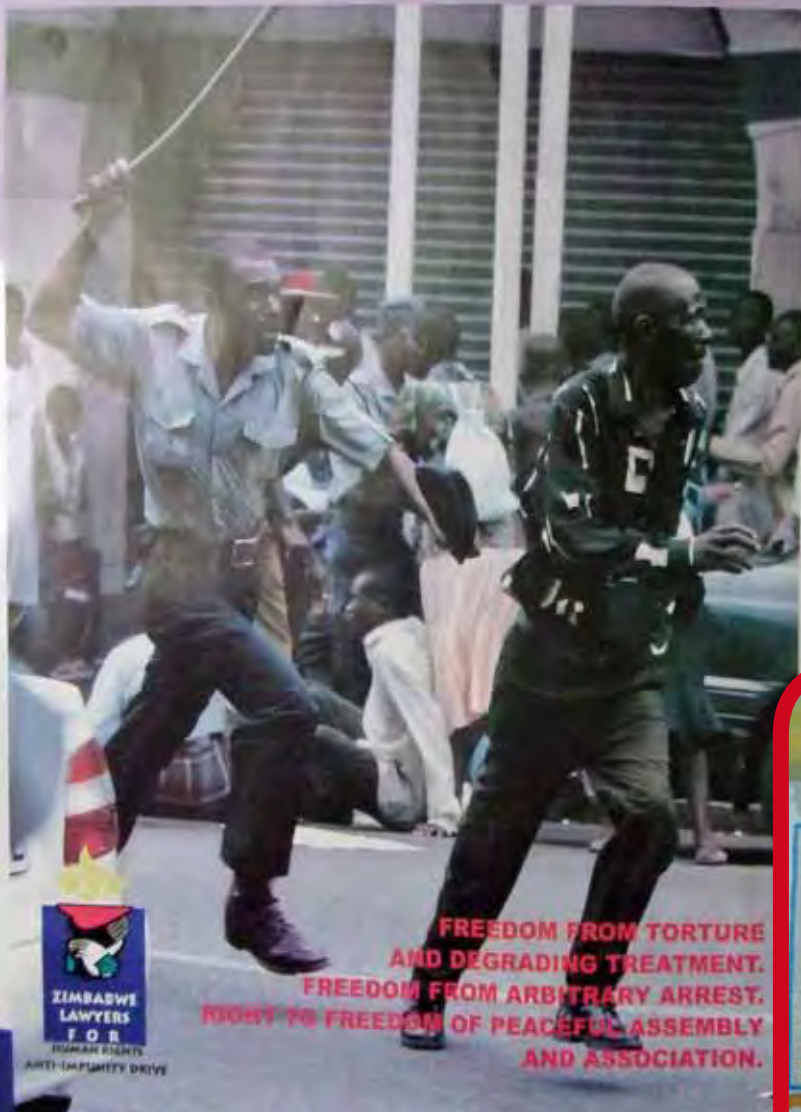
STEDENBANDKRANT

Stichting Stedenband Haarlem Mutare
 Postbus 5508 2000 GM Haarlem
 Tel. 023 - 5324008 e-mail: mutare@antenna.nl

website: www.haarlem-mutare.nl
 bezoekadres: Mondiaal Centrum
 Lange Herenvest 122 Haarlem

NO TO POLICE BRUTALITY

**FREEDOM FROM TORTURE AND DEGRADING TREATMENT.
 FREEDOM FROM ARBITRARY ARREST.
 RIGHT TO FREEDOM OF PEACEFUL ASSEMBLY AND ASSOCIATION.**

Zimbabwe Lawyers for Human Rights (ZLHR) is a law based human rights organisation with observer status with the African Commission on Human and Peoples' Rights, secretariat of the Human Rights Committee of SADC Lawyers Association and has affiliate status with the International Commission of Jurists.

No. 71, december 2009 - Verschijnt 4 x per jaar

IN DEZE KRANT:

Inleiding	2
Ontmoetingen op het Stationsplein	
Fototentoonstelling Stationsplein Haarlem	3
Aandacht voor mensenrechten op wereldaidsdag	4
WOZA ontvangt Robert F. Kennedy Award	4
Een mensenrechtenmissie in Zimbabwe	
De Zanu-pf raakt al haar supporters kwijt in binnen- en buitenland	5
Wereldaidsdag 2009	
Seks in Afrika	7
Wereldaidsdag 2009	
'Mutare's garden of Aiden'	
'Zimbabweanse jongeren helpen elkaar'	9
'Zimbabweanse jongeren helpen elkaar'	
Collecteweek	10
Samenwerking Zimbabwe groepen	
Platform Zimbabwe	11
Clublinking	
Internationale contacten tussen sportclubs	12
Container aangekomen in Mutare	13
ICT-project voor voortgezet onderwijs in de steigers	
Zimsurf, een virtuele reis naar Mutare	14

Inleiding

Per 1 oktober nam Cees Meijer afscheid als coördinator van de stedenband. Inmiddels is zijn opvolger bekend. Het is Gift Sanyanga. Gift is aangesteld per 1 december 2009 en gaat het werk als coördinator naast zijn werk als medewerker van de Haarlem Mutare Housing Foundation Trust (MHFT) doen. De aanstelling is voor ongeveer een jaar.

Gedurende dat jaar worden hij en de andere coördinatoren van de projecten in Mutare begeleid door Cees Versteeg. Cees gaat gedurende 2010 daarvoor vier keer naar Mutare steeds voor een periode van 3 à 4 weken. Cees Versteeg woonde van 2002 tot 2005 in Mutare als senior advisor voor het sportproject.

Eind 2010 wordt de balans opgemaakt en kijken we hoe we verder gaan. Daarbij speelt ook een rol wat de structuur wordt van Local Action 21 (LA21) de belangrijkste organisatie in Mutare waarmee de stedenband samenwerkt. LA21 is nog niet geregistreerd als Trust. De registratie is niet alleen een langdurige procedure, het is ook belangrijk dat er een goed werkende structuur uit de bus komt met goede waarborgen tegen (politieke) invloeden van buitenaf en voldoende inbreng van grass root organisaties en groepen. Zorgvuldigheid is daarom belangrijker dan snelheid.

In deze krant uitgebreid aandacht voor de inzameling en activiteiten van de stedenband voor de peer educators in Mutare onder de titel 'Zimbabweanse jongeren helpen elkaar'. Lara van Kouterik is uitgezonden naar Mutare en vertelt over haar ervaring met peer education.

De sportactiviteiten maken een belangrijk onderdeel uit van het werk van de stedenband. De NCDO wil aandacht gaan besteden aan clublinking, het leggen van contacten tussen clubs in ontwikkelingslanden en Nederland. De stedenband gaat een deel van dat project voor de NCDO uitvoeren.

De Redactie

Op de omslag

Voorpagina met de klok mee vanaf linksboven Theatergroep Yambiro, optreden muziek- en dansgroep Ngomadzepasi op het afscheidsfeest van Cees Meijer, Lara van Kouterik en Annette de Ruiter, muurschildering jongeren centrum Dangamvura, affiche tegen politiegeweld van Zimbabwe Lawyers for Human Rights (ZLHR). foto's: Annette de Ruiter, Gift Sanyanga en Hans Gaasbeek

Achterzijde Jongeren centrum Flintys Haarlem, avond met activiteiten ter ondersteuning peer educators Mutare op 27 november. (zie het artikel in deze krant) foto's: Harry van Kesteren

DE STEDENBANDKRANT

De Stedenbandkrant is een uitgave van de Stichting Stedenband Haarlem-Mutare

REDACTIE:

Dik Bol
Isobel Bouter
Geke Leistra
Michaël Maas
Leen van de Polder
Johan van Someren

Lay out: Leen van de Polder
Omslag: Richard Lagerweij
Druk: Paswerk Bedrijven
Papier: kringloop papier

Stichting Stedenband Haarlem-Mutare
Postbus 5508 2000 GM Haarlem

e-mail: info@haarlem-mutare.nl
website: www.haarlem-mutare.nl
Tel. 023 - 5324008
bezoekadres:
Mondiaal Centrum
Lange Herenweg 122 Haarlem

Fototentoonstelling Stationsplein

Het Haarlemse Stationsplein is een regionaal knooppunt van vervoer en ontmoeting. Treinen, bussen, taxi's, fietsers arriveren en passeren en voetgangers gebruiken dit plein intensief. Het is één van de belangrijkste ontmoetingspunten in de stad.

Op het Stationsplein wordt een grote ondergrondse fietsenkelder gebouwd. Om de bouwput staat een grote schutting. Op de schutting komen 9 panelen van in totaal 60 m lengte met fotomateriaal uit Mutare en Haarlem van de stedenband Haarlem-Mutare.

In 2007 hebben twee Nederlandse beroepsfotografen Michiel de Ruiter en Charles Borsboom een maand lang het Triple-P project uitgevoerd, fotografieworkshops aan 30 beroepsfotografen uit de provincie Manicaland.

Het Triple-P project is onderdeel van een breed opgezet programma, van de Stichting Stedenband en haar partners in Mutare met als doel het versterken van de gehele kunstindustrie in Mutare. Zo'n 50 fotografen hebben zich daarom in 2006 verenigd in een associatie, de Mutare Photographers Association.

Fotografie is als kunst wel in Zimbabwe doorgedrongen maar wordt nog niet op grote schaal uitgevoerd. "Het lijkt alsof een slapende vulkaan wacht op het geschikte moment om uit te barsten", aldus Innocent Chikawa, een van de portretfotografen van Mutare.

De visie van Mutarese fotografen op hun woonomgeving is interessant voor hun Haarlemse collega's en het Haarlemse publiek. Juist in deze tijd die zo moeilijk is voor de mensen in Zimbabwe is het goed om ook de kracht van het Zimbabwaanse volk te tonen en te laten zien dat het organiseren van initiatieven van kunstenaars een versterking blijft van de samenleving.

De tentoonstelling **Ontmoetingen op het Stationsplein** wordt op donderdag 7 januari 2010 om 16.00 uur geopend door wethouder Maarten Divendal op het Stationsplein van Haarlem.

Deze tentoonstelling brengt beide werelden bij elkaar en is mogelijk gemaakt met bijdragen van:

NS
ProRail
MNO Vervat B.V.
Gemeente Haarlem
NCDO
Stedenband Haarlem-Mutare
Cultuur Stimuleringsfonds Gemeente Haarlem

Fototentoonstelling peer education

Peer educators zijn jongeren die voorlichting geven aan andere jongeren over de gevaren van hiv/aids.

Over de activiteiten van de peer educators is een fototentoonstelling gemaakt die te zien is in het oude VVV kantoor, nu Stichting STAD
Vanaf 14 december wordt de tentoonstelling 'Zimbabwaanse jongeren helpen elkaar' uitgebreid met cartoons en foto's.

Stichting STAD Stationsplein 1 Haarlem
(bij de zuidwest ingang van station Haarlem)
tot medio januari 2010

Aandacht voor mensenrechten op wereldaidsdag

1 december is het wereldaidsdag, een dag waarop aandacht wordt besteed aan de bestrijding van hiv/aids. In het nieuws is veel aandacht voor de ziekte, medicijnen en preventie.

In deze krant aandacht voor mensenrechten. Daar is een goede aanleiding toe: Hans Gaasbeek doet verslag van zijn reis naar Zimbabwe en Mutare. Hij was – als vice-voorzitter van Advocaten zonder Grenzen – lid van een internationale delegatie die naar Zimbabwe ging om mensenrechtenschendingen te onderzoeken en mensenrechtenadvocaten te ondersteunen.

U zult misschien denken ,wat heeft dat te maken met hiv/aids. Internationaal is doorgedrongen dat seksuele rechten ook belangrijk zijn. Recht op zelfbeschikking, recht op integriteit van lichaam en geest. Het zijn deze rechten die in Zimbabwe met voeten worden getreden door de machthebbers. Dat heeft niet alleen gevolgen voor de politiek en economie. Het heeft gevolgen voor het leven van alle dag.

Bij de Family Support Trust Clinic in Harare Central Hospital zijn 30.000 gevallen van seksueel misbruik van kinderen gemeld in de laatste vier jaar. Het tipje van de ijsberg vreest men daar. Prostitutie als strategie om te overleven en kinderen te voeden komt veel voor in Zimbabwe.

“Seksueel geweld en dwang is ‘gewoon’”, vertelt Lara van Kouterik die o.a. ter ondersteuning van het Teen HIV Prevention Programme in Mutare werkt. Ondanks alle goede bedoeling raken daarom nog steeds veel jongeren besmet met hiv. Zij schrijft over haar werk in Mutare. “Naar mijn mening speelt vrouwenemancipatie hier een belangrijke rol in. Want uiteindelijk zijn het de vrouwen die de verstandige beslissing maken en naar de toekomst kijken. Dus Afrikaanse dames... Steek die beha's in brand en wees de baas in eigen buik!”, aldus Lara van Kouterik.

Ondertussen kreeg mensenrechtenorganisatie WOZA uit handen van president Obama een prijs.

Leen van de Polder

WOZA ontvangt Robert F. Kennedy Award voor mensenrechten

Women of Zimbabwe Arise (WOZA - betekent ook 'come forward') is een vrouwenorganisatie die werkt aan emancipatie van vrouwen uit alle geledingen van de samenleving. WOZA organiseert geweldloze acties en demonstraties tegen onrecht en schending van mensenrechten. Op maandag 23 november 2009 ontvingen Jennifer Williams en Magodonga Mahlangu de Robert F. Kennedy Award voor mensenrechten, van het Robert F. Kennedy Memorial Center for Human Rights, uit handen van president Obama. Obama prees in zijn toespraak de vrouwen voor het werk dat zij verrichten.

Sinds 2002 heeft WOZA acties georganiseerd gericht tegen onrecht. Talloze malen zijn de leden gearresteerd, in elkaar geslagen door de politie of door militairen, veroordeeld tot gevangenisstraf of anderszins vervolgt door het regime. Desondanks zijn Williams en Mahlangu doorgedaan met hun acties met maar een doel het afdwingen van respect voor mensenrechten.

WOZA noemt haar methode onverzettelijke liefde. Onverzettelijke liefde is de disciplinerende liefde van een ouder voor een kind, aldus de organisatie. De acties zijn gebaseerd op de strategie van geweldloosheid. “We strijden niet voor revolutie in Zimbabwe we leiden een evolutie. Civiele educatie is ons middel om de Zimbabwanen te overtuigen om aan een nieuwe Afrikaanse democratie te werken waar respect, tolerantie en verantwoording voorop staan”, aldus Jenny Williams.

WOZA is erg succesvol en is inmiddels uitgegroeid tot een organisatie met meer dan 7.000 leden.

Obama prees de moed van de leden van de organisatie om ondanks alles steeds door te gaan met de acties. Hij sprak de verwachting uit dat de geschiedenis WOZA gelijk zal geven, en dictators die vrouwen en kinderen in de gevangenis stoppen, ongelijk.

Leen van de Polder

Meer informatie over WOZA: www.wozazimbabwe.org

Jenny Williams (links) en Magodonga Mahlangu met de RFK Award, daarnaast Ethel Kennedy en president Obama

De Zanu-pf raakt al haar supporters kwijt in binnen- en buitenland

Mensenrechtenschendingen zijn in Zimbabwe aan de orde van de dag. Gelukkig wordt er tegenwoordig meer aandacht aan geschonken. Kwamen de media in het verleden niet verder dan berichten over de blanke boeren die van hun land werden gezet, de aandacht is nu gelukkig breder. Hans Gaasbeek is vice-voorzitter van Advocaten zonder Grenzen in Nederland en hij bezocht als lid van een internationale delegatie Zimbabwe. Voor velen is hij vooral ook een bekende advocaat uit Haarlem. Hij bezocht Mutare en doet hieronder verslag.

“De Zanu-pf raakt al haar supporters kwijt in binnen- en buitenland.” Dat zegt Brian James – de Burgemeester van Mutare bij mijn bezoek op 29 oktober jl. Dit bleek ook uit een tussentijdse peiling: minder dan 10% zou nog maar op Zanu-pf (de partij van Mugabe) stemmen, als er nu verkiezingen waren.

De verstandige mensen in Zanu-pf zullen binnenkort eieren voor hun geld kiezen en overstappen naar een andere partij denkt Brian James. Er vindt veel intimidatie plaats en dat doet de positie van Mugabe en Zanu-pf geen goed.

Bij een onderzoeksmissie in Zimbabwe tussen 23 oktober en 03 november (uitgevoerd) door de advocaten van Advocaten Zonder Grenzen uit België en Nederland - in samenwerking met de collega's van de Mensenrechten Commissie van de Engelse Advocaten – kreeg ik de kans om te praten met Brian James, de Burgemeester van Mutare en Cees Meijer, jarenlang de coördinator van de Stedenband in Mutare.

De situatie is nu een stuk rustiger. We kunnen iets meer ademen, maar het blijft gespannen, zegt Cees.

Cees beschrijft dat na het geweld en de mensenrechtenschendingen van begin vorig jaar, er een rustiger periode is gekomen. De laatste tijd echter nemen de ontvoeringen en mishandelingen helaas flink toe in aantal en ernst. Tot nu toe is er geen vervolging en berechting van daders.

Veel geweld is afkomstig van de jeugdmilities, dan wel van de

Delegatie op bezoek bij minister-president Morgan Tsvangirai (midden) links Hans Gaasbeek

politiemensen die Zanu-pf gezind zijn. Het is veelal gericht tegen de leden van MDC-T de movement of democratic change.

De Burgemeester benadrukt dat de MDC-T geweldloosheid aanhangt, zorgvuldig bestuur en transparantie in publieke functies. Daarom zijn Brian en Cees nog op zoek naar een team van Nederlandse accountants (zonder grenzen) dat gevraagd zal worden de financiën van de Gemeente Mutare door te lichten.

Na de enorme winst van MDC-T bij de verkiezingen in 2008 werd afgesproken onder invloed van de southern African development community dat MDC en Zanu-pf vreedzaam zouden gaan samenwerken op basis van de zogeheten general political agreement (GPA) en het 90 dagen actie programma op de rails zou gaan zetten.

Minister-president Morgan Tsvangirai die we voorafgaand min of meer op diezelfde dag in de hoofdstad in Harare ontmoeten legt uit dat door zijn partij, de MDC-T, zojuist was besloten die samenwerking te beëindigen vanwege het feit dat de Zanu-pf niet volgens de afspraken samen wil werken en alleen maar op het behoud van de macht uit lijkt te zijn, voornamelijk door middel van intimidatie en geweld. Ook de aanvallen op de vooraanstaande Roy Bennett – MDC-T parlements lid – zijn voor de partij reden om afstand te nemen.

De arrestatie en de extreem harde behandeling van Bennett, lijken bedoeld om een krachtige politieke tegenstander liefst voorgoed uit te schakelen. President Mugabe en zijn partij Zanu-pf hebben momenteel nog grote zeggenschap over het leger en de politie. Men heeft met succes ook een deel van de rechterlijke macht weten te corrumperen.

De rechters die het extreem lage gemiddelde maandsalaris van 180 US dollar ontvangen kregen de afgelopen jaren van de overheid auto's, plasma-tv's, aggregaten en zelfs stukken land of boerderijen cadeau. De 'omgevallen' rechters hebben zeer onjuiste, partijdige uitspraken gedaan, ten voordele van Zanu-pf officials.

Advocaten, rechters en anderen spraken hun afschuw uit tegenover onze onderzoeksmissie over deze brutale arrogante wijze van corrumperen.

Cees vertelt dat men hoopt dat dat soort praktijken zullen verdwijnen. Men is hard aan het werk met een nieuwe

EEN MENSENRECHTEMISSIE IN ZIMBABWE

grondwet. De Rule of Law moet worden hersteld, en rechters moeten zonder druk van buiten af hun werk kunnen doen. De burgemeester benadrukt, dat veel mensen hun werk eerlijk willen doen, en moe zijn van de corruptie en intimidaties. Het 'scum' moet van de bovenlaag afgescheept worden aldus Brian James.

In zijn eerdere interview in 2008 met de Stedenbandkrant, gaf Brian James aan opnieuw het nodige geweld te verwachten wanneer de Zanu-pf haar macht dreigt te verliezen. Bij de start van de gezamenlijke regering leek deze voorspelling nog niet uit te komen, maar de laatste weken laat het geweld weer op, tegelijk met de nieuwe politieke spanningen. Een vrouw van het MDC kantoor werd bijna ontvoerd door een groep mannen. Zij vocht als een leeuw en kwam los. De minister-president zei schaterend hierover dat de mannen pech hadden, want de vrouw had de kracht en de bouw van een echte kerel.

Brian James geeft bij het afscheid aan blij te zijn met ons onderzoek – het is volgens hem van groot belang om de situatie in Zimbabwe in alle openheid onder de aandacht te brengen.

Later die middag spreken we met de advocaten van Mutare. De 20 advocaten die ons hartelijk ontvangen in het koloniale huis van de 'Mutare Club' vertellen schokkende verhalen over intimidaties, achtervolgingen en zelfs doodsb bedreigingen die zij ontvangen wanneer zij zich met hand en tand inzetten voor een rechtvaardiger samenleving. Een van de vrouwelijke advocaten vertelt ons hoe mensen op onwettige wijze uit het diamant gebied (100km ten zuiden van Mutare - red.) worden verdreven en gearresteerd. Een rechter die een onwelgevallige uitspraak deed werd zelfs gearresteerd. Het respect voor de rechter en de rechtsstaat is momenteel ver te zoeken momenteel.

Tal van rechters werden overgeplaatst of gedwongen te stoppen. Een rechter die we spraken had te horen gekregen dat zijn ontslagverzoek door de autoriteiten werd aanvaard, terwijl hij daar nimmer om gevraagd had.

Onze groep van advocaten uit Engeland, België, Zuid-Afrika en Nederland is erg onder de indruk van alle verhalen over de situatie waarin rechters en advocaten moeten werken. Wij gaan aan het werk met een uitgebreid rapport dat in januari uitkomt. Daarin verwachten we te komen met goede projectplannen om de toestand van de Zimbabwaanse advocaten en het rechtssysteem te verbeteren.

Op de terugreis naar Harare waar we verblijven worden we weer getroffen door de schoonheid van de natuur hier. Het bergachtige landschap tussen Harare en Mutare is prachtig. De rotspartijen worden afgewisseld door vlaktes en bosgebieden. Overal bloeit de paarsblauwe Jacarandaboom langs de weg. We passeren talloze grote boerderijen en stukken landbouwgrond, die ernstig verwaarloosd zijn. Deze zijn in het verleden onteigend. Een efficiënt gebruik

Centrum voor aidswezen foto: Hans Gaasbeek

van deze honderden boerderijen zou de voedselschaarste in één klap oplossen. Het land heeft een gigantische agrarische potentie. Veel stukken land en bospercelen langs de weg zijn zwart geblakerd, men denkt kennelijk dat dat goed is voor de grond.

De reis wordt voortdurend onderbroken door politiestations bij roadblocks en ook onze auto wordt onderzocht. We zoeken wapens, zegt de jonge politiemann met een big smile, terwijl hij onder onze stoelen voelt. Onze chauffeur Batsirae (Shona voor helper) blijft heel geduldig bij het telkens bekijken van zijn achterbak en toont voor de zoveelste keer zijn papieren. Volgens hem krijgen wij de lichte versie van controle omdat wij als 'toeristen' niet erg verdacht zijn. Batsirae vertelt hoe een jaar geleden het interviewen van mensen en het houden van meetings zo gevaarlijk was dat hij de te interviewen persoon vaak oppikte en dat het gesprek in zijn minibus plaatsvond.

Hans Gaasbeek

Een door het regiem gearresteerde advocaat vertelt over zijn ervaringen foto: Hans Gaasbeek

Seks in Afrika

Terwijl er in Nederland een hevige discussie woedt over de 'seksualisering' van de maatschappij, wordt er in Afrika een heel andere discussie rondom seksualiteit gevoerd. Seks staat hier synoniem voor hiv/aids, en dat is geen positief nieuws. Want aan aids ga je dood, en je kinderen blijven als wees achter. Geen gelukkig vooruitzicht dus. En dat maakt dat seks en seksualiteit vaak als iets negatiefs, engs en gevaarlijks wordt gepresenteerd.

Voordat ik naar Zimbabwe vertrok, volgde ik een eendaagse cursus over seksuele en relationele vorming voor jongeren bij de Rutgers Nisso Groep. Een verzameling docenten en jongerenwerkers bespraken de problemen en uitdagingen die zijn tegenkomen wanneer zij met jongeren over seks en seksualiteit praten.

De belangrijkste uitdagingen die tijdens deze cursus besproken werden waren o.a. 'breezerseks', allochtone jongeren en hun seksuele moraal, mythen rondom het maagdenvlies en seksueel geweld via het internet. En ik zat daartussen als 'ontwikkelingswerkster' die naar een hiv/aids-project voor jongeren naar Zimbabwe wordt uitgezonden. Ik voelde me niet helemaal op mijn plaats, maar zat tegelijkertijd vol interesse en nieuwsgierigheid te luisteren naar de verhalen van mijn cursusgenoten.

Dat gevoel van misplaatstheid lijkt, nu ik hier eenmaal werk, niet geheel onterecht. Seks in Afrika is anders dan seks in Nederland. Voorlichting over seks en seksualiteit hier heeft een totaal andere invulling dan de seksuele voorlichting die ik zelf kreeg in de tweede klas van de middelbare school. In Nederlands wordt seks gebracht als iets bijzonders en prettigs, in Afrika is seks gevaarlijk. Seks is eng, je wordt er ziek van, en dus kan je er maar beter niet aan beginnen, dat is de boodschap die hier verspreid wordt onder jongeren.

Onlangs zag ik, samen met een schoolklas vol jongeren, een Zuid-Afrikaanse film over hiv/aids en andere soa's.

Lara van Kouterik en David Manyakaidze (coördinator peer education programma THPP) foto: Annette de Ruiter

Peer education bijeenkomst op het platteland

Hoofdpersoon was een vadsige blanke Zuid-Afrikaan die langs Zuid-Afrikaanse scholen reisde om zijn boodschap over seks en aids over te brengen. En zijn boodschap was niet mild. Nee, jongens en meisjes; van seks krijg je enge ziektes. Zijn gruwelverhalen over nare seksueel overdraagbare infecties en de gevolgen van een hiv-infectie werden ondersteund door foto's van etterende wonden, opgezwollen penissen en onherkenbare vagina's. Zijn boodschap was duidelijk: seks, begin er niet aan.

Dat de keuze om geen seks te hebben niet altijd zo vanzelfsprekend is, en dat er een behoorlijke dosis assertiviteit voor menig jongere voor nodig is om voet bij stuk te houden, werd daarbij volledig vergeten.

Als er aan de Peer Educators van het hiv-preventie programma waarin ik werk gevraagd wordt wat de beste methoden van hiv-preventie is, dan roepen ze luid in koor "abstinence!". Het volgende meest geliefde woord is: "self control". Dat bijna elke peer educator seksueel actief is, lijkt daarbij van een ultieme ironie. Want hoewel bijna elke jongere moeiteloos op kan dreunen hoe hij/zij een hiv-infectie kan voorkomen, raakt nog steeds meer dan 25 % van de jongeren jaarlijks geïnfecteerd met hiv.

De 'seks is eng en gevaarlijk' boodschap lijkt, mijn inziens, volledig de plank mis te slaan. Want geen enkel meisje kan zich ermee wapenen tegen een opdringerig vriendje dat weigert een condoom om te doen. En de hormonen van een hitsige puber worden er niet mee in toom gehouden. En hoewel er hier ogenschijnlijk makkelijk over seks gepraat lijkt

Peer educators in het nieuw gebouwde jongeren centrum in Sakubva foto: Dik Bol

te worden, is het eigenlijk nog een van de grootste taboes. Het gesprek gaat nooit over wat er prettig, fijn of leuk kan zijn aan seks. En hoe je ook van seks met je geliefde kan genieten. Nee, seks is alleen de grote boosdoener van een ziekte die bijna een hele generatie in Afrika weggevaagd heeft.

Om hiv-voorlichting en preventie effectief te laten zijn, is het belangrijkste dat er een gedragsverandering onder jongeren tot stand komt. Want je kunt nog zoveel informatie geven over soa's en hiv, als jongeren de informatie niet in de praktijk brengen, zal al je inspanning weinig effect hebben.

Om het onderwerp seks en seksualiteit op een andere manier te benaderen, heeft Youth Incentives (het internationale programma van de Rutgers Nisso Groep) een bordspel speciaal voor meisjes ontwikkeld. Dit spel wordt al veel gebruikt op Nederlandse scholen, maar is onlangs ook vertaald in het Engels. Het THPP gebruikt nu een pilot versie van het Engelstalige spel in de twee verschillende jeugdcentra in Mutare.

De RNG vroeg mij voor mijn vertrek of ik het gebruik van het spel hier wilde evalueren samen met de vrouwelijke peer educators. Want wat ontwikkeld is voor Nederlandse jongeren, hoeft natuurlijk niet per se te werken voor Zimbabwaanse jongeren.

En zo zat ik deze week met zes meiden de vragen van de spelkaarten te bespreken. De meerderheid van de vragen blijken universeel te zijn, en net zo toepasbaar op het leven van Zimbabwaanse meiden als Nederlandse. Maar sommige onderwerpen die in Nederland actueel zijn, doen de wenkbrauwen van de meiden hier licht fronsen.

De vraag: "did you ever had sex in front of a webcam?" roept grote vraagtekens op. Ten eerste: wat is een webcam? En ten tweede: "waarom zou je seks hebben voor een webcam?" Rustig probeer ik aan de meiden uit te leggen dat

in Nederland bijna elke jongere een computer op haar kamer heeft (de meerderheid van de meiden aan wie ik dit vertel heeft nog nooit een computer aangeraakt), en dat jongeren veel met elkaar 'chatten' via het internet. En dat je als je chat ook met elkaar kan flirten. En dat het dus wel eens gebeurt dat een jongen aan een meisje vraagt om bijvoorbeeld haar topje uit te trekken. Met een schuchtere glimlach en een verbaasd gezicht horen de meiden mijn uitleg aan. Tssss... Rare meiden daar in Nederland, hoor ik ze denken.

In de categorie 'safe sex' gaat de overgrote meerderheid van de vragen over het gebruik van de pil en abortus. Abortus is illegaal in Zimbabwe, en wordt dus ook niet als een optie gezien als een tienermeisje zwanger wordt. Ik vraag aan de meiden of de pil voor hun makkelijk verkrijgbaar is. Ja, is het antwoord. Je kunt gewoon naar de apotheek om hem te halen, en het is zelfs redelijk goedkoop. Maar, de pil wordt je alleen geacht te gebruiken als je getrouwd bent. En als jong meisje is het dus taboe om hem te gebruiken. Wanneer ik aan het einde van de middag met een van de meiden terug naar de bus loop, vertelt ze me dat het gebruik van de pil inderdaad nog een groot taboe is. Maar dat veel jonge meiden hem stiekem gebruiken, zonder dat volwassenen daar achter mogen komen.

Al met al valt er dus nog veel te bereiken op het gebied van seksuele voorlichting en de bestrijding van hiv/aids in Zimbabwe. Verontrustend is dat, na een lichte daling, het percentage hiv-geïnfecteerde weer wat lijkt te stijgen.

Het op een andere manier benaderen van seksualiteit, en het doorbreken van taboes, lijkt mij een belangrijke stap in de bestrijding van de aidsepidemie. Het negatieve en 'gevaarlijke' stigma dat er op seks rust, zal moeten verdwijnen. Seks zal vanuit een meer open en persoonlijke manier benaderd moeten worden. Naar mijn mening speelt vrouwenemancipatie hier een belangrijke rol in. Want uiteindelijk zijn het de vrouwen die de verstandige beslissing maken en naar de toekomst kijken. Dus Afrikaanse dames... Steek die beha's in brand en wees de baas in eigen buik!

Lara van Kouterik

In samenwerking met het jongerenprogramma Together van ICCO en PSO zendt de stedenband Young Professionals uit naar Mutare ter ondersteuning groepen en organisaties. Lara van Kouterik is uitgezonden voor Planning, Monitoring and Evaluation, een methodiek die veel wordt gebruikt bij het opzetten projecten in ontwikkelingslanden en algemeen gebruikt wordt door ontwikkelingsorganisaties. Lara ondersteunt vooral de staf van THPP maar geeft ook advies aan de cultuurgroepen, waaronder de organisatie van theatergroepen MAPA. Ze werkt daarbij samen met lokale coördinatoren David Manyakaidze en Keaven Simomondo.

‘Mutare’s garden of Aiden’

De stedenband ondersteunt een programma in Mutare waarin jongeren aan andere jongeren voorlichting geven over hiv/aids en andere seks gerelateerde zaken het Teen HIV Prevention Programme (THPP). Om aandacht te vragen voor het programma en fondsen te werven heeft de stedenband een collecte gehouden en een in samenwerking met jongerencentrum Flintys een benefietavond georganiseerd.

Op vrijdag 27 november werd in Jongerencentrum Flinty’s een benefietavond georganiseerd ter ondersteuning van de jonge ‘peer educators’ van het ‘Teen HIV Prevention Programme’ (THPP) in Mutare.

Het doel van de avond was geld in te zamelen voor de campagne ‘Zimbabweanse Jongeren Helpen Elkaar’, die al enige tijd loopt in Haarlem. Jongeren binnen het THPP project worden opgeleid om andere jongeren voor te lichten over hiv/aids en andere seks gerelateerde onderwerpen. De jongerencentrum werd voor deze avond speciaal aangekleed met foto’s, posters en spullen uit het dagelijks leven in Mutare.

Omdat het op 1 december ‘Wereld aidsdag’ was, was ervoor gekozen om voorlichting te geven over de risico’s van onveilige seks (gedrag) en de gevolgen daarvan. In het verlengde daarvan werden verschillende activiteiten aangeboden om bepaalde onderwerpen bespreekbaar te maken, die normaal taboe zijn. Naast de mondelinge informatie konden de jongeren ook deelnemen aan verscheidene spellen waarbij zij echt iets moesten uitvoeren. Zo was er een wedstrijd ‘condoom omdoen’. Behalve dat het een wedstrijd was kregen de jongeren die hieraan deelnamen ook adviezen mee over hoe zij op de juiste manier een condoom moeten gebruiken. Hiervoor had de GGD Kennemerland condooms en

‘Zimbabweanse jongeren helpen elkaar’

informatiemateriaal beschikbaar gesteld.

Maaïke Koeten, een vrijwilliger van de Stedenband, opende de avond met een spel waar alle bezoeker aan deel konden nemen. Een betere start had de avond niet kunnen hebben. De verschillende spellen zijn een variant op het populaire televisieprogramma ‘De Lama’s’.

De deelnemers speelden op het podium verschillende situaties na, het onderwerp was steeds gerelateerd aan seks. Het was leuk om te zien hoe de deelnemers dit oppakten en op hilarische wijze de verschillende onderwerpen uitbeeldden. De hele avond werd voortreffelijk gepresenteerd door Maaïke Koeten, waardoor de jongeren enthousiast meededen.

Er waren in de ontvangstzaal allerlei spullen uit Zimbabwe uitgesteld, die de bezoekers tegen een leuke prijs konden kopen. In de filmzaal werden de hele avond films gedraaid, die als onderwerp hiv en aids hadden. Flinty’s verkocht de hele avond frietjes en had een grabbelton gemaakt om de opbrengst van de avond te verhogen.

Aan het einde van de avond konden de jongeren een uur lang jammen en zelf muziek maken. De band “Chapter 9 Syndrome” uit Haarlem heeft ter afsluiting van de avond een spetterde show gegeven, waarmee zij hebben laten zien wat zij allemaal in huis hebben.

De benefietavond ‘Mutare’s Garden of Aiden’ georganiseerd door de Stedenband en Jongerencentrum Flinty’s was een groot succes. De totale opbrengst van deze avond was € 106,-. Dit bedrag komt volledig ten goede aan het ‘peer education’ project in Mutare. Wij willen alle vrijwilligers en de mensen van Flinty’s bedanken voor dit geweldige initiatief en wij hopen in de toekomst vaker zo iets te kunnen organiseren.

Edward Lee en Maaïke Koeten tijdens de activiteit naar aanleiding van Wereld aidsdag in jongerencentrum Flintys
foto: Harry van Kesteren

'ZIMBABWAANSE JONGEREN HELPEN ELKAAR'

Collecteweek

De Stedenband Haarlem-Mutare heeft voor de campagne 'Zimbabweanse Jongeren Helpen Elkaar' een collecteweek georganiseerd om geld op te halen voor dit gezondheidsproject.

We hadden een beroep op onze vrijwilligers gedaan om bij mensen langs de deuren te gaan voor een gift of op straat te staan collecteren. Het was tevens mogelijk voor de collectanten om van te voren aan te geven in welke wijk men wilde gaan lopen. Dit maakt het mogelijk voor de collectant zelf te bepalen wanneer en hoelang men de straat op ging en men kon daardoor ook in hun 'eigen buurt' blijven.

De Stedenband heeft ook de hulp ingeroepen van verschillende bedrijven en winkels in de binnenstad van Haarlem. Verschillende ondernemers hebben vrijwillig een collectebus van ons neergezet op hun toonbank in de winkel. De bedoeling hiervan is de ondernemers in Haarlem te betrekken bij de Stedenband en laten zien dat zij achter onze initiatieven staan. En natuurlijk wilden wij op deze manier ook de aandacht vragen voor onze campagne. Grandcafé Brinkmann heeft wederom een financiële bijdrage geleverd,

zij heeft 250 euro beschikbaar gesteld voor deze actie.

Op zaterdag 24 oktober had de Stedenband in de Grote Houtstraat vlakbij de Grote Markt een kraam ter beschikking gekregen, welke gebruikt werd om de aandacht te trekken van het winkelend publiek. Men kon bij de kraam informatie krijgen over de verschillende projecten van de Stedenband. In de middag heeft Capoeïraschool Semente da Sensala uit Haarlem een spetterde show gegeven bij de kraam. De opzweepende muziek en indrukwekkende bewegingen trok veel bekijks ondanks het slechte weer op die dag.

Bij elkaar hebben we ruim 1.500 euro opgehaald, een fantastisch resultaat dat nooit behaald zou zijn zonder de onmisbare inzet van alle vrijwilligers.

Wij willen iedereen die ons tijdens de collecte heeft geholpen dan ook heel hartelijk bedanken!

Edward Lee

Optreden Capoeiragroep in de Grote Houtstraat tijdens de collecte foto: Dik Bol

Platform Zimbabwe

In Nederland zijn een flink aantal groepen en organisaties actief voor projecten in Zimbabwe. Het gaat om organisaties en groepen van heel verschillende pluimage en soorten activiteiten. De problemen tijdens het verkiezingsjaars 2008 bracht een initiatief op gang om te komen tot een landelijk overleg. Het overleg kon worden gebruikt om problemen te bespreken, te kijken hoe anderen die oplossen en om te kijken of door middel van samenwerking problemen konden worden aangepakt. Najaar 2009 kwamen de groepen in Utrecht voor de tweede keer bijeen. De opbouw tot een bredere en meer permanente samenwerking.

In 2008 is een platform Zimbabwe opgericht. De deelnemers zijn particuliere initiatieven die actief zijn in Zimbabwe. Op zaterdag 7 november j.l. hebben de aangesloten organisaties vergaderd over verdere samenwerking. Vanuit de regio Kennemerland zijn bij het platform aangesloten Stichting Kura Uone, Stichting Afrika een Dorp en de Stedenband Haarlem-Mutare.

Er zijn al initiatieven rond gezamenlijk transport van hulpgoederen en er is veel kennisuitwisseling. De website van het platform Zimbabwe is in ontwikkeling en zal in 2010 operationeel worden.

Tijdens de vergadering van 7 november hebben de organisaties grote zorg uitgesproken over de aandacht voor Zimbabwe. Op dit moment wordt in en buiten de 2e Kamer discussie gevoerd over ontwikkelingssamenwerking, de rol van het particulier initiatief en welke landen ondersteund zouden moeten worden. Het beleid dat de minister voor ontwikkelingssamenwerking Koeners heeft geformuleerd dreigt ten koste te gaan van landen die niet tot de concentratiegebieden van Nederland behoren. In die discussie gaat het platform nadrukkelijk pleiten voor een onverminderde en liever toenemende aandacht voor Zimbabwe.

Zimbabwe is een fragiele staat en kan ten onder gaan in een strijd tussen belangengroepen en milities. De Zanu-pf bestaat uit drie grote facties de Mujuru-factie, de Mnangagwa-factie en de Ndebele uit wat voorheen de Zapu was. Ook de MDC is niet echt een stabiele partij en bestaat uit twee facties. Gewelddadige groepen met connecties in beide partijen bedreigen de stabiliteit. De samenwerking tussen de oppositiepartij MDC en de regeringspartij Zanu-pf om te komen tot een nieuwe grondwet en eerlijke verkiezingen is daarom de enige uitweg tot vreedzame veranderingen.

Het platform begrijpt dat Zimbabwe een land is waar op dit moment geen bilaterale relatie mee op te bouwen is. Tegelijkertijd is het een land met een hoog opgeleide bevolking en een voor ontwikkelingslanden sterk maatschappelijk middenveld. De leden van het platform Zimbabwe hebben veel ervaring in contacten en samenwerking met organisaties in Zimbabwe. De ervaring is dat op particulier niveau goed is samen te werken met Zimbabweaanse organisaties en dat geldt ook voor sommige

gemeenten in het land.

Zimbabwe bevindt zich in een periode van transformatie en het platform Zimbabwe wil er aan bijdragen dat die transformatie vreedzaam verloopt. In haar ogen is het hierbij van essentieel belang dat het maatschappelijk middenveld, de lokale overheden in Zimbabwe en anderen die streven naar verandering zich gesteund weten door ons maar ook door de Nederlandse overheid.

Daarom heeft het platform een brief gestuurd aan leden van de eerste en tweede kamer en alle ontwikkelingsorganisaties. In de brief een pleidooi dat bij de discussie rond de toekomst van ontwikkelingssamenwerking Zimbabwe niet de aandacht verliest die het zo hard nodig heeft. De brief is de eerste stap om de politiek en de ontwikkelingsorganisaties te overtuigen om het particulier initiatief in Zimbabwe niet in de kou te laten staan.

Dik Bol

Affiches uit Zimbabwe
foto's : Hans Gaasbeek

Internationale contacten tussen sportclubs

Projecten om sportactiviteiten in ontwikkelingslanden te stimuleren zijn een groot succes. Het aantal projecten is gegroeid en de discussie of sport een onderdeel kan zijn van ontwikkelingssamenwerking is grotendeels verstomd. Veel organisaties zijn lid van het platform Sport en Ontwikkelingssamenwerking van de NCDO, waaronder de stedenband. De organisaties helpen bij het opzetten van sportactiviteiten in ontwikkelingslanden.

Tijd om de volgende stap te zetten. Sportclubs direct betrekken bij de samenwerking en linken met clubs in ontwikkelingslanden. De NCDO is daarom gestart met een project clublinking. De Stedenband gaat een aantal onderdelen daarvan in opdracht van de NCDO uitvoeren. De contacten worden voorlopig beperkt tot landen waar veel Engels wordt gesproken. De reden daarvoor is dat de communicatie eenvoudiger is voor Nederlanders.

Ondanks dat de meeste sportclubs worden gerund door vrijwilligers, kent Nederland goed georganiseerde clubs met veel actieve leden en een grote professionaliteit. Activiteiten binnen de clubs, jeugdopleidingen, trainingen, wedstrijden, faciliteiten en vervoer, het wordt allemaal geregeld door de clubs zelf in overleg met gemeente en sportbonden. De kennis die de sportclubs hebben in de organisatie van alle activiteiten kan worden overgedragen aan sportclubs in ontwikkelingslanden.

Het is nog niet zo lang geleden dat sport in ontwikkelingslanden uitsluitend werd uitgeoefend door een kleine elite. Ze zijn er nog: de golf-, tennis-, voetbal- en cricketclubs met fantastische faciliteiten en voorzieningen. De meeste sportclubs zijn tegenwoordig te vinden in de dorpen en de townships van de grote steden en beschikken over weinig middelen. Voor een groot aantal sporten bestaat er geen competitie, velden en een minimum aan middelen. Veel sportactiviteiten waren voorheen verbonden aan scholen. In Zimbabwe bijvoorbeeld werden door het seizoen verschillende sporten beoefend op de scholen, trainingen voor andere sporten werden in die tijd niet gegeven.

De sportclubs kunnen daarom wel een steuntje in de rug gebruiken bij het organiseren van hun activiteiten. Daarbij gaat het niet alleen om financiële steun, die is natuurlijk ook welkom, maar vooral om kennis bij het opzetten van een organisatie en activiteiten.

De Stedenband Haarlem-Mutare heeft ruime ervaring opgedaan bij het organiseren van clublinks. Dat is gegaan met vallen en opstaan. Het is lastig om van een organisatie die bestaat uit vrijwilligers te vragen veel tijd te besteden aan contacten met een sportclub in een ontwikkelingsland die niet erg goed is georganiseerd. Toch is het gelukt en zijn er inmiddels een aantal stabiele contacten tussen Haarlemse en Mutarese sportclubs.

Handboek Clublinking

Om de contacten tussen sportclubs in Nederland en ontwikkelingslanden te ondersteunen wordt nu een handboek opgesteld waarin de ervaringen die zijn opgedaan, door de stedenband en andere organisaties, in links tussen

SV De Blinkert en de Hardshots Handball Club

De Blinkert is ge-clublinkt aan de Hardshots Handball Club in Mutare. Enkele leden zijn inmiddels in Zimbabwe geweest. Ook zijn spelers van de Hardshots in Haarlem geweest en hebben enkele trainingen van de Herenselectie en Heren A-jeugd meegemaakt.

Een van de allereerste handballers die deze twee continenten heeft overbrugd is de kleurrijke sterhandballer Rutendo 'Kangaru' Mandeya, die jaarlijks een periode naar Haarlem kwam om een gedeelte van het seizoen met de herenselectie mee te trainen en te spelen. Momenteel heeft hij zich zelfs voor langere tijd in Haarlem kunnen vestigen en zal voor het eerst een volledig seizoen mee kunnen spelen.

De website van SV De Blinkert
Meer informatie : www.svdeblinkert.nl

Een schot op doel tegen SV De Blinkert van Alan Mandeya van Hardshot Handball Club uit Mutare
foto: Cees Versteeg

sportclubs worden verwerkt. In het handboek worden tips en handleidingen gegeven over: hoe organiseer je de clublinking binnen je eigen vereniging, welke problemen kom je tegen, hoe zorg je voor draagvlak, wat kan je verwachten, hoe voorkom je teleurstellingen, financiering en hoe ga je om met culturele verschillen.

Het handboek komt in januari uit en wordt ook vertaald in het Engels om gebruikt te kunnen worden door clubs in ontwikkelingslanden.

Vrijwilligers en clubs

Een groep vrijwilligers wordt geworven om met clublinking binnen sportclubs aan de slag te gaan. Veelal zal het gaan om mensen die al geïnteresseerd zijn in ontwikkelingssamenwerking. Voor die vrijwilligers worden een aantal bijeenkomsten georganiseerd die ze moet voorbereiden op de organisatie van de samenwerking en de problemen die ze tegen gaan komen. De vrijwilligers gaan binnen de clubs aan het werk om de clublinking te organiseren. Het streven is om in 2010 ongeveer 25 clublinks tot stand te brengen.

De clubs worden regelmatig bezocht en ondersteund in de contacten met de clubs in ontwikkelingslanden. Ook de clubs in de ontwikkelingslanden worden ondersteund door regelmatig telefonische contacten.

Gedurende 2010 zorgt de stedenband voor een helpdesk waar mensen die met vragen zitten op het gebied van clublinking terecht kunnen en advies kunnen krijgen.

Het platform Sport en Ontwikkelingssamenwerking hoopt dat er veel actieve clublinks ontstaan en er op den duur veel uitwisselingen komen tussen clubs in Nederland en de ontwikkelingslanden. De ervaring leert dat het vooral de daadwerkelijke uitwisselingen zijn die zorgen dat mensen blijvend betrokken raken bij de ander.

Leen van de Polder

Zimbabweanse en Nederlandse sporters op bezoek in Malawi, bezoeken zijn een belangrijke stimulering voor samenwerking
foto: Merel Janssen

Container aangekomen in Mutare

Op 3 november is uiteindelijk de container met ingezamelde goederen aangekomen in Mutare. De container werd eerder verwacht maar door problemen bij de spoorwegen is het vervoer vanuit Beira geruime tijd uitgesteld.

Gift Sanyanga heeft vervolgens in samenwerking met mensen van de gemeente Mutare hard gewerkt om de inklaring en het vervoer van de container zo snel mogelijk te laten verlopen. Immers zolang de container op het terrein van de vervoerder blijft staan moet elke dag voor de opslag worden betaald.

De container was ditmaal op naam van de Haarlem Mutare Housing Foundation Trust (HMHFT) verzonden omdat een deel van de goederen waaronder een bestelbusje voor HMHFT zijn bestemd.

Dat gaf vervolgens veel problemen met de douanediens Zimra. Ze wilden voor alle goederen een importheffing in rekening brengen omdat HMHFT niet is geregistreerd bij het Ministerie van Sociale Zaken, HMHFT is als stichting wel geregistreerd bij het Ministerie van Justitie. De procedure om de registratie voor elkaar te krijgen duurt ongeveer twee jaar, dus dat was ook geen optie.

De goederen zijn daarom alsnog via de gemeente Mutare ingeklaard. Alleen over het busje moesten importrechten worden betaald.

Op 7 november waren alle goederen uitgeladen en verdeeld over de groepen en organisaties waarvoor ze bestemd zijn.

Gelukkig zijn alle goederen goed zijn aangekomen op twee reservebanden van het busje (die waarschijnlijk zijn gestolen) na.

De lege container is daarna op 10 november naar Hobhouse vervoerd waar hij gaat worden gebruikt als bibliotheek voor een deel van de boeken van Leeshonger.

Namens de mensen in Mutare moet ik alle gevers hartelijk bedanken.

Uitgebreid verslag en foto's kunt u vanaf 10 december vinden op onze website.

Leen van de Polder

Zimsurf, een virtuele reis naar Mutare

In samenwerking met bureau Alice O, gespecialiseerd in educatie in wereldperspectief, werkt de Stedenband Haarlem-Mutare aan een nieuwe opzet voor het Zimsurf-project. Dat is nodig omdat het wenselijk is dat Zimsurf aansluit bij actuele ontwikkelingen in het onderwijs, maar ook bij actuele ontwikkelingen in Zimbabwe.

Contentmanagementsysteem

In overleg met een groep leraren en mensen met technische kennis op het gebied van ICT is besloten het oude Zimsurf-programma opnieuw te bouwen in een zogenaamd Contentmanagementsysteem.

Dit betekent dat een nieuwe website wordt gebouwd met daaraan gekoppeld een database waarin alle teksten en afbeeldingen (content) staan waardoor eenvoudig veranderingen kunnen worden aangebracht en de site dus actueel kan worden gehouden.

Het managementsysteem zorgt dat de opmaak en de indeling van de site intact blijft. De meeste veranderingen kunnen worden gedaan door teksten en afbeeldingen in de database te vervangen. Dat is belangrijk omdat het lesmateriaal over talloze aspecten van Zimbabwe gaat en er steeds nieuwe ontwikkelingen zijn.

De Zimbabwaanse actualiteit

Zimbabwe is de laatste twintig jaar erg veranderd. In het lesmateriaal zien leerlingen welke factoren ertoe kunnen leiden dat een ooit zo welvarend land in zo'n crisis kan geraken dat:

- de inflatie nu zo hoog is dat alleen nog betaald kan worden met buitenlandse valuta,
- een zeer goed opgeleide bevolking nog nauwelijks onderwijs kan krijgen,
- kritische kunstenaars moeten vluchten,
- de pers niet meer mag schrijven wat zij wil,
- mensen vaak honger hebben en ziek zijn,
- de overheid alles ontkent of de schuld aan het buitenland geeft!

Zimsurf neemt docenten en leerlingen mee naar het dagelijks leven, en laat zien hoe de Zimbabwanen ondanks deze omstandigheden de kracht vinden om door te gaan.

De ontwikkeling van een land kent veel problemen. Vrijheid spreekt niet vanzelf

Zimsurf en duurzaamheid

Behalve in het dagelijks leven en de crisis verdiepen de leerlingen zich ook in duurzaamheid.

Via een test berekenen ze hun eigen mondiale voetafdruk en vergelijken die met de mondiale voetafdruk van mensen in ontwikkelingslanden. (De mondiale voetafdruk drukt in landoppervlakte ruimtegebruik uit wat nodig is voor een bepaald niveau van consumptie) Ze zien zo hoeveel milieuruimte hun (en ons) consumptiepatroon in

beslag neemt en welke gevolgen dit heeft voor mensen in ontwikkelingslanden en de generaties na ons.

Ook leren ze dat duurzaam gedrag niet alleen gaat over het milieu maar over heel onze samenleving en dat ieder zijn steentje kan bijdragen.

De voortgang, inhoudelijk en technisch

Bij de stedenband wordt hard gewerkt om de vernieuwing mogelijk te maken. Dik Bol in gesprek met drie medewerkers over hun ervaringen.

Elisabeth Lodewijk is verantwoordelijk voor de inhoud en coördinatie van Zimsurf. Zij werkt samen met het bureau Alice O aan de educatieve inhoud van de site. Het is belangrijk dat die verantwoord is, dat de site er plezierig uitziet, goed toegankelijk is en prettig werkt voor de leerlingen en docenten. De inhoud is voor een groot deel tot stand gekomen dankzij informatie van vele Zimbabwanen en

Nederlanders die de dagelijkse praktijk in Zimbabwe goed kennen.

In de lesstof wordt ook overal verwezen naar teksten, foto's, filmpjes en cartoons. Dat kan allemaal dankzij de technische kennis van Nico Vijlbrief, student aan de opleiding ICT Applicatie-ontwikkeling van het Haarlemse NOVA College, en Michaël Maas, de systeembeheerder.

In feite is dit Nico's tweede stagejaar bij de stedenband. Zijn taak is het de nieuwe website te bouwen. Hij vertelt dat hij op deze stage veel heeft geleerd over programmeren. De vraag vanuit de stedenband was heel duidelijk en hij kreeg veel vrijheid om zijn creatieve ideeën kwijt te kunnen.

Tegelijkertijd was de samenwerking met Michael en Elisabeth zo goed dat hij nooit het gevoel had dat hij 'zwom'. Duidelijk wordt dat hij in deze stage ook gezien heeft hoe belangrijk communicatie over het werk is gebleken met de direct betrokkenen en de lerengroep.

Nico rondt straks zijn stage af met het maken van een handboek over het onderhoud van de site. Het onderhoud wordt straks overgedragen aan Michaël.

Lesmateriaal 'made in Zimbabwe' en kritische leraren

Elisabeth vertelt hoe ze de persoonlijke ervaringen van allerlei Zimbabweanen in de lesstof kon verwerken: jonge en oudere mensen, mannen en vrouwen, mensen met en zonder baan.

Dat een Nederlandse Afrika-correspondent hielp bij een lesmodule over hoe Zimbabweaanse journalisten werken onder censuur en dreiging met geweld. Hoe een Zimbabweaan in het dagelijks leven de politie tegenkomt, en hoe moeilijk het soms is te bepalen of een politieagent je vriend is of je vijand. En hoe het is om geen idee te hebben welke mensen

In de module 'Cartoons en protest: Wie is de baas in Zimbabwe' leren VMBO leerlingen veel over de recente geschiedenis van Zimbabwe

je kunt vertrouwen. Maar ook over sport en ontwikkeling, het belang van schoon water, hiv/aids, eten/boodschappen doen en hyperinflatie, muziek en politiek, kolonialisme en hoe Mugabe zich ontwikkelde, moderne kunst 'met een boodschap' en nog veel meer.

Waar mogelijk worden millenniumdoelen en mensenrechten in praktische opdrachten betrokken, en vaak wordt gewerkt met stellingen zodat discussie in de klas ontstaat. Dit alles maakt van Zimsurf een interessant onderwijsproject.

Het nieuwe Zimsurf wordt kritisch gevolgd. Elisabeth vertelt hoe docenten bij het ontwikkelen zijn betrokken: één onderwijsinspecteur en zes docenten uit vmbo, havo, vwo lezen kritisch mee en doen suggesties. Hun inbreng is essentieel om te zorgen dat het programma goed aansluit bij de behoeften in het onderwijs. Ongeveer eens per drie maanden is er overleg met alle betrokkenen.

Venster op Afrika

Behalve voor klas 3 en 4 havo/vwo is er een aparte opzet voor klas 1 en 2 vmbo.

In het schooljaar 2009-2010 wordt Zimsurf op verschillende scholen getest. Als dan de 'kinderziektes' eruit zijn wordt het in het schooljaar 2010-2011 officieel gepresenteerd en aan alle Nederlandse scholen aangeboden.

Als Zimsurf straks klaar is kunnen we een originele en interessante onderwijsmethode aanbieden die op alle scholen in Nederland gebruikt kan worden. De stedenband wil een venster zijn op Afrika. Met dit onderwijsproject wordt dat venster weer een stuk groter!

Dik Bol

In de module 'Hiv en aids in Zimbabwe: wat zijn de gevolgen en wat doe je ertegen' maken de leerlingen kennis met de gevolgen van aids in Afrika

Campagne "Zimbabweaanse jongeren helpen elkaar"

Foto's Harry van Kesteren

Benefietavond jongerencentrum Flintys, peer education in Haarlem.

Teen HIV Prevention Programme

Jongeren snappen elkaars problemen, spreken elkaars taal en leren meer van elkaar dan van volwassenen. Dat zijn de uitgangspunten van het Teen HIV Prevention Programme (THPP) in Mutare. In dit programma geven jongeren van 16 tot 25 jaar gezondheidsvoorlichting aan leeftijdgenoten: dat heet peer education. Voor THPP zijn 50 peer educators actief, waarvan meer dan de helft vrouw is. Jongeren lopen een groter risico op hiv en andere seksueel overdraagbare ziekten. Daarom is het belangrijk in de strijd tegen hiv om jongeren

te laten beseffen wat de gevolgen van risicovol gedrag zijn. Naast voorlichting over hiv en ongewenste zwangerschappen, richten de peer educators zich ook op andere jeugdzaken. Man/vrouw verhoudingen, problemen met ouders en familieleden, alcohol- en drugsmisbruik en kindermishandeling zijn belangrijke discussieonderwerpen. Een goede methode om jongeren zelfbewust te maken en ze keuzes te leren maken is door ze met elkaar te laten praten over seksualiteit, gevoelens en ervaringen.

Wilt u onze projecten ook steunen met een eenmalige of structurele donatie?
Maak dan uw donatie over op giro:
ING 3823435 t.n.v. Stedenband Haarlem-Mutare Postbus 5508 2000 GM Haarlem
Hartelijk dank namens onze vrienden in Mutare!

